

РЕШЕНИЕ

№ 5256

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20221110147077 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „Софийска Вода“ АД, чрез юрк. К.-М., срещу С. П. С., с която са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК положителни установителни иски с правно основание чл. 203 от ЗВ вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: **1734,14 лв.** - главница, представляваща цена на услуги за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за периода 03.11.2016 г. – 02.01.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 21.04.2022 г., до окончателното ѝ изплащане; **120,83 лв.** – лихва за забава за периода 04.12.2016 г. – 02.01.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 13.05.2022 г. по ч.гр.д. № 21454/2022 г. по описа на СРС, ГО, 167 състав.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдения, че сключил с ответника договор при общи условия за предоставяне на ВиК услуги за имот, находящ се в АДРЕС, по силата на който предоставил услуги в периода 03.11.2016 г. – 02.01.2022 г. на стойност 1734,14 лв., които ответникът не заплатил, поради което изпаднал в забава и дължи сумата от 120,83 лв., представляваща лихва за забава за периода 04.12.2016 г. – 02.01.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, срещу вземанията по която ответникът е възразил в срока по чл.414 ГПК, което обосновава интереса от исковите за признаване съществуването на вземанията за плащане на посочените суми. Ето защо моли съда да уважи предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените иски по основание и размер. Оспорва, че в заявения в исковата молба период ищецът е доставил на ответника питейна вода в претендираните количества, качество и стойност. Релевира възражение за настъпила погасителна давност.

Софийски районен съд, след като взе предвид становищата на страните и

ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа и правна страна:

Основателността на предявените установителни искове е предпоставена от установяване съществуването на облигационно отношение между страните с източник договор за предоставяне на услуги за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води и доставка на услугата на претендираната стойност.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 2, б. “а” от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), потребители са юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги. Аналогична е разпоредбата и на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, която посочва, че потребители на ВиК услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни води; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост; и собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение.

С приетия за окончателен доклад по делото съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ответникът е собственик на процесния имот, находящ се в АДРЕС. Ето защо и предвид гореизложеното, договорното отношение възниква от качеството на ответника на собственик на процесния имот, за който се предоставят ВиК услугите – арг. § 1, ал. 1, т. 2, б. “а” от ЗРВКУ.

Следователно, спорът се концентрира около стойността на твърдения от ищеца ВиК услуги - за доставка на питейна вода, за отвеждането на отпадъчни води, за пречистване на отпадъчни води в твърдяното количество.

За доказване реалната доставка и остойностяването на ВиК услуги по делото са приети и неоспорени заключения по допусната комплексна съдебно-техническа и счетоводна експертиза, които съдът кредитира като обективни и компетентно изготвени.

От заключението в съдебно-техническата част се установява, че: процесният имот се намира в гр. София, ж.к. „Обеля-2“, където има изградена улична ВиК инфраструктура и бл. 275 е присъединен към нея; в имота се ползват и трите вида ВиК услуги, като за измерването им в имота през 2013 г. са монтирани два водомера за студена вода и два за топла вода с метрологична годност през исковия период; процесният имот е водоснабден и ищецът е доставял ВиК услуги, като за периода от 20.07.2016 г. до 26.11.2021 г. (по дати на отчет) и от 03.11.2016 г. до 03.12.2021 г. по дати на фактури до имота са доставени 656,895 м³ вода на стойност от 1728,86 лв., отразена в 62 бр. фактури в съответствие с начислените количества по утвърдените от КЕВР цени.

От заключението на изслушаната и приета по делото ССЧЕ се установява, че сумата от 1734,14 лв. - главница, представляваща цена на услуги за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за исковия период не е била заплатена.

При положение, че претендираните от ищеца вземания са установени в горепосочените размери, следва да бъде разгледано наведеното от ответника правопогасяващо възражение за изтекла погасителна давност, по което съдът приема следното:

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителя са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен

правопораждащ факт - договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок - арг. чл. 111, б. "в" ЗЗД, както и лихвите за забава. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на 21.04.2022 г., от която дата установителният иск се счита предявен - арг. чл. 422, ал. 1 ГПК и чл. 116, б. "б" ЗЗД.

Съгласно общите условия на ищцовото дружество, плащането на цената на доставяните услуги е дължимо в 30-дневен срок от датата на фактурирането за съответния месец (чл.33, ал.2 от ОУ). Следователно, към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК - 21.04.2022 г. се явяват погасени по давност вземанията за периода от 03.11.2016 г. до 28.02.2019 г. включително. Вземането за цена на доставена топлинна енергия за м.03.2019 г. е дължимо в 30-дневен срок от датата на фактурирането за съответния месец, поради което, предвид датата на подаване на заявлението, давността за него и следващите месеци от до края на процесния период не е изтекла.

Ето защо, в настоящия случай извън погасителната давност са вземанията за цена на доставена топлинна енергия и дялово разпределение за периода 01.03.2019 г. – 02.01.2022 г. От заключението на комплексната СТЕ и ССЧЕ се установява, че сумата на главницата за периода от 01.03.2019 г. до 02.01.2022 г. възлиза в общ размер на **1268,28 лв.**, до която сума предявеният иск за главница за топлинна енергия е основателен, а за разликата до пълния претендиран размер от 1734,14 лв. следва да бъде отхвърлен като погасен по давност.

Лихвата за забава върху главното вземане на ищеца, което не е погасено по давност, изчислена от „Софийска вода“ съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ възлиза в размер на **74,14 лв.**, поради което установителният иск за лихва е основателен за този размер за периода от 04.05.2019 г. до 02.01.2022 г., а за разликата до пълния предявен размер от 120,83 лв. следва да бъде отхвърлен.

Ответникът дължи и законната лихва, изтекла върху главното вземане от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК - 21.04.2022 г., до окончателното плащане.

Предвид изложеното предявените положителни установителни искове са основателни за посочените по – горе размери и периоди, а за разликата до пълните предявени размери следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските в производството:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски в исковото и заповедното производство (предвид т. 12 от ТР 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС следва да се постанови осъдителен диспозитив за разноските в заповедното производство). Ищецът е сторил разноски както следва: 87,10 лв. – за държавна такса и възнаграждение за юрисконсулт в заповедното производство, 82,27 лв. – държавна такса в исковото производство, 600 лв. – депозит за СТЕ и ССЧЕ и 100 лв. – възнаграждение за юрисконсулт в исковото производство, или общо 869,37 лв. за заповедното и исковото производство. Намалени съразмерно с уважената част от исковете на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 629,15 лв.

Ответникът не е сторил разноски, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл.422, ал.1 ГПК, че С. П. С., ЕГН

*****, с адрес – АДРЕС, дължи на „Софийска вода” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – АДРЕС, на основание чл. 203 от ЗВ вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, следните суми: **1268,28 лв.** – главница, представляваща цена на услуги за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за периода 01.03.2019 г. – 02.01.2022 г. за имот, находящ се в АДРЕС, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 21.04.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **74,14 лв.** – лихва за забава за периода от 04.05.2019 г. до 02.01.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 13.05.2022 г. по ч.гр.д. № 21454/2022 г. по описа на СРС, ГО, 167 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за разликата над уважения размер от 1268,28 лв. до пълния предявен размер от 1734,14 лв. за периода 03.11.2016 г. – 28.02.2019 г., както и иска за лихва за забава върху главницата за разликата над уважената част от 74,14 лв. до пълния претендиран размер от 120,83 лв.

ОСЪЖДА С. П. С., ЕГН *****, с адрес – АДРЕС, да заплати на „Софийска вода” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – АДРЕС, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата в общ размер на **629,15 лв.** – разноси за заповедното и исковото производство за държавни такси, възнаграждения за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____